

Den voxne Kvinde og Arbejderkonferencen i Berlin.

Nogle Oplysninger, givne i Dansk Kvindesamfund den 28. April.
af

Ludvig Bramsen.

Først vil jeg henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa, at den tyske Kejser oprindelig havde paatænkt, at den internationale Arbejderkonference skulde have et meget vidtgaaende Program, idet den kejserlige Haandskrivelse af 4de Februar i sig rummede baade Arbejdskontraktlovgivning, Forsørgelseslovgivning og Beskyttelseslovgivning, saa at i Virkeligheden alt var medtaget. Paa et meget tidligt Stadium var det imidlertid afgjort, at Konferencen kun vilde komme til at beskæftige sig med Beskyttelseslovgivningen, nemlig Søndagshvile, Arbejdstid, Pauser, usunde og farlige Beskæftigelser, altsaa hvad der med ét Ord kan indgaa under Fabriklovgivnings-Spørgsmaal. Kun for Kulmine-Arbejdets Vedkommende var Programmet blevet antaget noget videregaaende af de forskjellige Stater i Betragtning af den store politiske Interesse, som knytter sig til Kulproduktionens uafbrudte Gang og Forhindring af Arbejdsnedlæggelser. Herpaa skal jeg dog ikke nærmere gaa ind, da disse Mineforhold kun indirekte interessere vort Land, og i Henseende til vort Æmne skal jeg kun omtale, at Kongressen udtalte sig for absolut Forbud imod alt Kvindearbejde under Jorden.

Med Undtagelse af Minearbejdet havde altsaa Konferencen alene at beskæftige sig med Spørgsmaal henhørende til Alder, Arbejdstimer, Hviletimer og Indskrænkning i Ret til at arbejde i industrielle Etablissementer, medens iøvrigt al anden Arbejdslovgivning — saavel i Henseende til Arbejdskontrakter, Stridigheders Afgjørelse, Lærlingevæsen, Fagforeninger og Laugsvæsen som til Syges, Forulykkedes, Invaliders og Gamles Forsørgelse — paa Forhaand var udelukket fra Konferencens Program.

Men heller ikke Fabrik- og Værkstedsovgivning var i Virkeligheden uden en væsentlig Begrænsning stillet til Konferencens Forhandling, thi Frankrig og England havde som Betin-